

31987L0540

L 322/20

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

12.11.1987

SMERNICA RADY

z 9. novembra 1987

o prístupe k povolaniu dopravcov tovaru vo vnútroštátnej a medzinárodnej vodnej doprave a o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách pre toto povolanie

(87/540/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európske hospodárske spoločnosti, a najmä na jej článok 75,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže organizácia dopravného trhu je jedným z nevyhnutných predpokladov pre vykonávanie spoločnej dopravnej politiky, ktorá je stanovená v zmluve;

keďže prijatie navrhovaných opatrení ku koordinácii podmienok pre prístup k povolaniu dopravcu pravdepodobne podporí dosiahnutie slobody v poskytovaní služieb a účinné uplatnenie práva usadiť sa;

keďže musia byť vykonané opatrenia na zavedenie spoločných pravidiel riadiacich prístup k povolaniu dopravcov tovaru po vodných tokoch v národnej a medzinárodnej doprave na zlepšenie úrovne kvalifikácie dopravcov; keďže takéto zlepšenie elimináciou nadbytku v štruktúre kapacít pravdepodobne pomôže zlepšiť aj

spoľahlivosť trhu a zvýšenie kvality poskytovaných služieb v záujme užívateľov, dopravcov a ekonomiky ako celku;

keďže vykonávaním smernice Rady 74/561/EHS z 12. novembra 1974 o prístupe k povolaniu prevádzkovateľa vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej nákladnej dopravy ⁽⁴⁾ a smernice Rady 77/796/EHS z 12. decembra 1977 o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách pre prevádzkovateľov nákladnej a osobnej dopravy vrátane opatrení na účinnejšie uplatňovanie ich práva na slobodu usadiť sa ⁽⁵⁾ boli dosiahnuté uspokojivé výsledky;

keďže pravidlá riadiace prístupy k povolaniu dopravcov tovaru po vodných tokoch môžu zahŕňať aspoň odbornú spôsobilosť dopravcov; keďže členské štáty môžu taktiež uplatňovať alebo stanoviť základné pravidlá upravujúce dobré meno a finančnú spôsobilosť dopravcov;

keďže do všeobecných pravidiel daných touto smernicou nie je potrebné zahrnúť určité dopravné činnosti s minimálnym ekonomickým efektom a nakoľko doprava na vlastné náklady je podľa definície z týchto pravidiel vylúčená; keďže sa tiež zdá vhodné urobiť opatrenia pre možnosť vylúčiť z pôsobnosti tejto smernice dopravcov využívajúcich výlučne splavné vodné toky nesmerujúce z ich územia do siete vodných tokov iných členských štátov;

keďže je potreba vzájomného uznávania diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách pre činnosti, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, na účely podpory účinného využívania práva usadiť sa;

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 351, 24.12.1983, s. 5.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 172, 2.7.1984, s. 8.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 248, 17.9.1984, s. 40.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 308, 19.11.1974, s. 18.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 334, 24.12.1977, s. 37.

keďže osvedčenia o odbornej spôsobilosti vydané v zhode s ustanoveniami tejto smernice pokiaľ ide o prístup k povolaniu dopravcov a musia byť v príslušnom členskom štáte uznané ako dostávajúci doklad;

keďže členské štáty vyžadujú od vlastných štátnych príslušníkov splnenie takých požiadaviek ako dobrá povesť a finančná spôsobilosť, musia uznať že doklady vydávané príslušnými orgánmi v štátoch, z ktorých pochádzajú príslušné osoby, sú vhodné a dostačujúce vzhľadom na štátnych príslušníkov členských štátov;

keďže smernica musí zahrnúť zamestnané osoby, ktoré podliehajú nariadeniu Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva ⁽¹⁾, ak členské štáty umožnia prístup k povolaniam, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, alebo ich výkon vo vzťahu k odborným vedomostiam a schopnostiam,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

Definície a rozsah pôsobnosti

Článok 1

1. Prístup k povolaniu nákladných dopravcov v národnej a medzinárodnej vodnej doprave upravujú ustanovenia, ktoré prijali členské štáty v zhode so všeobecnými pravidlami tejto smernice.

2. Na účely tejto smernice:

- „povolanie nákladného dopravcu plavidlom po vnútrozemských vodných cestách“ sa vzťahuje na fyzickú osobu alebo podnik, ktorý uskutočňuje nákladnú dopravu plavidlom po vnútrozemskej vodnej ceste na účely podnikania, aj vtedy, ak toto povolanie nie je prevádzkované pravidelne,
- „podnik“ znamená spoločnosti v zmysle článku 58 zmluvy a združenia a družstvá prevádzkovateľov, ktorých cieľom je získať objednávky od dopravcov a rozdeliť ich medzi svojimi členmi, bez ohľadu na to, či takéto združenia a družstvá majú právnu subjektivitu.

Článok 2

Táto smernica sa netýka fyzických osôb alebo podnikov vykonávajúcich povolanie nákladného dopravcu nákladov po

vnútrozemských vodných cestách, ktorí používajú plavidlá s kapacitou hrubej nosnosti pri najvyššom ponore, ktorá nie je vyššia ako 200 ton.

Členské štáty môžu znížiť tento limit pre všetky alebo niektoré operácie určitých kategórií dopravy.

Táto smernica sa neuplatňuje ani na fyzické osoby alebo podniky prevádzkujúce lodnú dopravu.

KAPITOLA II

Prístup k povolaniu

Článok 3

1. Fyzické alebo právnické osoby, uchádzajúce sa o povolanie nákladného dopravcu na vodných tokoch, musia spĺňať nasledovné podmienky odbornej spôsobilosti, prípadne ak sú členmi združenia operátorov v zmysle článku 1 ods. 2 alebo vykonávajú svoje povolanie výlučne v istom časovom období ako subdodávateľia inej súkromnej spoločnosti lodnej dopravy.

Ak je uchádzačom fyzická osoba, ktorá nespĺňa tieto podmienky, oprávnené orgány ju môžu poveriť, aby naďalej vykonávala profesiu dopravcu vodnou cestou, musí však urobiť také opatrenia, že označí inú osobu, ktorá tieto podmienky spĺňa.

Ak je žiadateľom podnik v zmysle článku 1 ods. 2, jedna z fyzických osôb, ktorá je skutočným manažérom dopravnej spoločnosti a trvalo vykonáva túto profesiu, musí spĺňať podmienky odbornej spôsobilosti.

2. Podmienky odbornej spôsobilosti pozostávajú z ovládania štandardu spôsobilosti prijatého orgánom alebo osobou ustanovenou na tieto účely každým z členských štátov v podmienkach ustanovených v prílohe. Nevyhnutné znalosti môžu byť nadobudnuté samostatne účasťou na kurzoch, alebo praktickými skúsenosťami získanými praxou v dopravnej spoločnosti, alebo kombináciou oboch. Členské štáty môžu oslobodiť držiteľov určitých diplomov od povinnosti preukazovať ovládanie činností uvedených v prílohe na základe uvedených diplomov, ktoré sa vzťahujú na tieto činnosti.

Po verifikácii preukázaných znalostí, ktoré zodpovedajú podmienkam smernice, príslušný orgán alebo orgán, uvedený v prvom pododseku vydá osvedčenie.

3. Členské štáty môžu po porade s Komisiou vyňať z aplikácie tejto smernice dopravcov operujúcich na splavných tokoch v ich teritóriu a na linkách, ktoré nie sú napojené na vodnú sieť iného členského štátu. Praktické skúsenosti, získané v dopravnej spoločnosti, na ktorú sa tieto podmienky nevzťahujú, nie sú dostačujúce na získanie osvedčenia uvedeného v odseku 2.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 257, 19.10.1968, s. 2.

Článok 4

1. Členské štáty môžu stanoviť podmienky, za ktorých môže dopravná spoločnosť na základe výnimky z ustanovení článku 3 ods. 1 na provizórnom základe pôsobiť maximálne po dobu 1 roku, toto obdobie môže byť predĺžené o nie viac ako 6 mesiacov v osobitných a odôvodnených prípadoch, smrť fyzickej osoby, alebo právnej nespôsobilosti fyzickej osoby vykonávajúcej povolanie dopravcu v zmysle ustanovení článku 3.

2. Príslušné orgány členských štátov môžu však výnimočne v určitých špeciálnych prípadoch trvalo opraviť k činnosti v podniku osobu, ktorá nespĺňa podmienku odbornej spôsobilosti podľa článku 3, ale ktorá má najmenej trojročné praktické skúsenosti z bežného riadenia príslušného podniku.

Článok 5

Fyzické osoby, ktoré poskytnú dôkaz, že pred 1. júlom 1990 vykonávali v členskom štáte povolanie dopravcu tovaru vo vodnej vnútrozemskej alebo medzinárodnej doprave budú na účel osvedčenia podľa článku 3 ods. 2, vyňaté z povinnosti osvedčiť, či spĺňajú podmienky stanovené v tomto článku.

Článok 6

1. Každé rozhodnutie zamietajúce žiadosť o prístup k povolaniu nákladného dopravcu vo vodnej vnútrozemskej alebo medzinárodnej doprave, prijaté príslušnými orgánmi členských štátov, musí odôvodnené v súlade s opatreniami prijatými na základe tejto smernice.

2. Členské štáty musia zabezpečiť, aby príslušné orgány odobrili oprávnenie na výkon povolania nákladného lodného dopravcu, ak sa zistí, že sa podmienky stanovené v článku 3 ďalej neplnia, za predpokladu, že povolia, a aby, ak je to vhodné, poskytl zodpovedajúci čas pre ich náhradu.

3. Členské štáty musia zabezpečiť, aby fyzická osoba alebo podnik, na ktorý sa vzťahuje smernica, mal možnosť obhájiť svoje záujmy vhodnými prostriedkami vzhľadom na rozhodnutia na základe odsekov 1 a 2.

KAPITOLA III

Vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách

Článok 7

Členské štáty budú uznávať osvedčenia v zmysle druhého pododseku článku 3 ods. 2, ktoré sú vydané iným členským štátom ako postačujúci doklad o ich odbornej spôsobilosti.

Článok 8

1. Ak členský štát kladie na vlastných štátnych príslušníkov určité požiadavky, ako je dobrá povesť alebo aby na nich nebol vyhlásený konkurz, uzná tento štát v prípade štátnych príslušníkov iného členského štátu a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odsekov 2 a 3, ako postačujúci výpis z registra trestov alebo rovnocenný doklad vydaný príslušnými súdnymi alebo správnymi orgánmi v štáte, z ktorého dopravca pochádza, alebo v ktorom pôsobil, že tieto podmienky boli splnené.

2. Ak členský štát kladie na vlastných štátnych príslušníkov určité požiadavky, ako je dobrá povesť, dôkazy že tieto podmienky sú splnené nemôžu byť predložené na základe dokladu podľa odseku 1, uzná štát v prípade štátnych príslušníkov iného členského štátu ako postačujúce osvedčenie vydané príslušným súdnym alebo správnym orgánom v štáte pôvodu alebo predchádzajúce vyhlásenie o tom, že požiadavka bola splnená. Takéto osvedčenia sa môžu vzťahovať na určité skutočnosti, ktoré hostiteľský štát považuje za významné.

3. Ak doklad, vyžadovaný na základe odseku 1 a 2, nevydal štát pôvodu alebo sídla dopravcu, takýto doklad môže byť nahradený prisahou alebo čestným vyhlásením dotknutej osoby pred príslušným súdnym alebo správnym orgánom, alebo keď je to vhodné, notárom, v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, v ktorom bola osoba predtým usadená; tento orgán alebo notár vydá potvrdenie osvedčujúce, že takáto prisaha alebo čestné vyhlásenie je autentické. Vyhlásenie vo veci konkurzného konania tiež môže byť urobené pred príslušným orgánom rovnakého štátu.

4. Doklady vydané v súlade s odsekmi 1 a 2, nesmú byť pri predložení staršie ako 3 mesiace. Táto podmienka sa vzťahuje aj na vyhlásenia podľa odseku 3.

Článok 9

1. Ak členský štát vyžaduje od vlastných štátnych príslušníkov finančnú spôsobilosť a vyžaduje osvedčenie ako dôkaz, tak tento štát bude považovať zodpovedajúce osvedčenie, ktoré vydajú banky v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, v ktorom bola osoba predtým usadená, alebo iný orgán stanovený štátom, za rovnocenné osvedčeniu vydanému na jeho vlastnom území.

2. Ak členský štát kladie na vlastných štátnych príslušníkov požiadavku finančnej spôsobilosti, a ak nemožno predložiť osvedčenie o splnení takejto požiadavky prostredníctvom dokladu podľa odseku 1, štát uzná v prípade štátnych príslušníkov iných členských štátov ako postačujúci doklad aj osvedčenie vydané príslušným správnym orgánom v štáte pôvodu alebo v štáte, v ktorom bola osoba predtým usadená, v ktorom sa uvedie, že požiadavka bola splnená. Takéto osvedčenie sa vzťahuje na osobitné skutočnosti, ktoré hostiteľský štát považuje za relevantné.

Článok 10

Články 7, 8 a 9 sa tiež uplatnia na príslušníkov členských štátov, od ktorých sa v zmysle nariadenia EHS č. 1612/68 požaduje, aby sa zamestnávali v činnostiach uvedených v článku 1 tejto smernice.

Zabezpečia, aby sa počiatočné overenie štandardu spôsobilosti uvedené v článku 3, vykonalo do 1. júla 1990.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

KAPITOLA IV

Záverečné ustanovenia

Článok 12

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

Článok 11

1. Členské štáty uvedú do účinnosti opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 30. júna 1988. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

V Bruseli 9. novembra 1987

Za Radu

predseda

B. HAAKONSEN

PRÍLOHA

ZOZNAM OBLASTÍ UVEDENÝCH V ČLÁNKU 3 ods. 2, PRE KTORÉ SA VY ŽADUJE DOKLAD O ODBORNEJ SPÔSOBILOSTI

Znalosti, ktoré sa vezmú do úvahy pri uznávaní odbornej spôsobilosti, sa musia týkať minimálne uvedených tém. Musia byť podrobne popísané a stanovené alebo schválené príslušnými národnými orgánmi. Musia byť navrhnuté tak, aby si ich mohli osvojiť osoby, ktorých vzdelanie korešponduje s úrovňou normálne dosahovanou pri ukončení školskej dochádzky.

A. Oblasť, znalosti z ktorých sa vyžadujú od dopravcu, ktorý má záujem prevádzkovať výlučne vnútroštátnu dopravu**1. Právo**

Základy občianskeho, obchodného a sociálneho daňového práva, potrebné na výkon povolania, so zvláštnym dôrazom na:

- zmluvy vo všeobecnosti,
- zmluvy v nákladnej doprave so zvláštnym zreteľom na zodpovednosť dopravcu (druh a obmedzenia),
- obchodné spoločnosti,
- obchodné účtovníctvo,
- predpisy v oblasti pracovného práva a sociálneho zabezpečenia,
- daňový systém.

2. Obchodné a finančné riadenie podnikov

- metódy platenia a financovania,
- kalkulácia výrobných nákladov,
- systém cien a prepravné podmienky,
- obchodné účtovníctvo,
- poistenie,
- faktúrovanie,
- dopravní agenti.

3. Prístup na trh

- ustanovenia týkajúce sa začatia a vykonávania povolania,
- systémy prenájmov,
- dopravné doklady.

4. Technické normy a aspekty prevádzky

- technické charakteristiky plavidiel,
- voľba plavidiel,
- registrácia,
- nakladacie a vykladacie doby a zdržné.

5. Bezpečnosť

- ustanovenia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatreniami, týkajúce sa vodnej dopravy,
- opatrenia na predchádzanie nehôd a postup v prípade nehody.

B. Oblasť, znalosti z ktorých sú požadované od dopravcu, ktorý má záujem prevádzkovať medzinárodnú dopravu

- oblasti uvedené v písm. A,
- ustanovenia uplatňované na lodnú dopravu medzi členskými štátmi a medzi spoločenstvom a nečlenskými krajinami vyplývajúce z vnútroštátnych právnych predpisov, noriem spoločenstva, medzinárodných dohovorov a dohôd ohľadom na prenájom, ceny a podmienky prepravy,
- colná prax a formality,
- hlavné dopravné predpisy v členských štátoch.